

Helse- og omsorgsdepartementet

Oversendes kun per e-post

Oslo, 17. mars 2022

Oppdragsansvarlig advokat: John Christian Elden

Høringsuttalelse – forlengelse av midlertidige forskriftshjemler i smittevernloven og helseberedskapsloven for håndtering av koronapandemien

1 INNLEDNING

Det vises til høringsbrev av 4 mars 2022, om forlengelse av midlertidige forskriftshjemler i smittevernloven og helseberedskapsloven for håndtering av koronapandemien.

Høringsfrist er 21. mars 2022.

Elden Advokatfirma AS ved advokat John Christian Elden har blitt kontaktet av og bistår organisasjonen Stop Lockdown, org. nr. 926 724 045, i forbindelse med ulike tiltak fra myndighetene iverksatt i tilknytning til korona-situasjonen.

Herværende høringssvar leveres på vegne av Stop Lockdown, og representerer organisasjonens syn.

1.1 Om Stop Lockdown

Stop Lockdown er en forening med totalt 935 medlemmer på nåværende tidspunkt med et bredt og representativt utvalg fra Norges befolkning, som ble startet av Siw K Sommer Winther. Winther har 13 års erfaring som leder og redaktør i NRK Kultur og NRK Fakta, samt 2 år som profilsjef i Røde Kors, og har drevet eget selskap i 8 år. Nåværende styreleder er Nicolay Normann Nordgaard Grundt, selvstendig næringsdrivende og førstekandidat og sentralstyremedlem i et politisk parti. Foreningen har, i tillegg til et fastsatt styre, implementerte vedtekter og en god økonomi.

Foreningen er politisk nøytral og tar sikte på å gi utfyllende informasjon om nedstengningstiltakene samt det norske folks rettigheter, lover og menneskerettigheter knyttet til disse basert på solide journalistiske og juridiske kilder.

2 OVERORDNEDE BEMERKNINGER

Stop Lockdown stiller seg sterkt negative til forslaget, og mener det ikke bør vedtas.

De midlertidig hjemlene høringsforslaget omhandler har gjentatte ganger blitt forlenget, hver gang med den begrunnelse at det gjenstår en viss risiko, selv om smittesituasjonen og risikobildet blir mindre og mindre alvorlig.

Slik situasjonen fremstår i dag, er det etter Stop Lockdowns syn ingen forhøyet risiko ved covid-19 i Norge i dag.

Den mulige risiko for at det skal utvikles samfunnsskadelige pandemier, eventuelt gjennom importsmitte fra utlandet, vil alltid ligge der. Dette er en normalrisiko i samfunnet, som må møtes med alminnelig beredskapsarbeid, innenfor rettsstatens alminnelige rammer. Vi kan ikke møte slik normalrisiko med ekstraordinære hjemler for ekstremt inngripende tiltak, med store potensielle konsekvenser for individer og næringsliv.

For det tilfellet, som høringsnotatet peker på, at det skulle utvikle seg en ny og mer alvorlig smittesituasjon enn det dagens forhold tilsier, må eventuelle ekstraordinære hjemler vurderes på nytt, utifra denne nye situasjonen, av Stortinget. En mulig hypotetisk smittesituasjon i fremtiden, som vi hverken kjenner alvoret i eller vet hvilke tiltak som vil avhjelpe, kan ikke tale for at vi opprettholder ekstraordinære hjemler dagens situasjon ikke tilsier at vi trenger.

2.1 Overordnet om smittevernstiltak i dag

Siden utbruddet av covid-19-pandemien i Norge våren 2020 har den norske befolkningen blitt utsatt for inngripende smittevernstiltak vedtatt under henvisning til smittevernlovens bestemmelser. Medlemmene i Stop Lockdown har de siste årene sett hvordan både enkeltpersoner, familier og ulike aktører innenfor kulturliv og næringslivet har blitt brutalt rammet av tiltakene, både økonomisk og sosialt.

Smittesituasjonen er i dag en helt annen, og covid-19 representerer etter Stop Lockdown syn ingen særlig helserisiko for den generelle befolkningen i Norge i dag.

Vi har nå god kjennskap til den store byrden smittevernstiltakene representerer. Sett opp mot den begrensede og muligens totalt fraværende virkningen tiltakene vil ha, usikkerheten knyttet til langtidsvirkningene og faren ved vaksinerings, de høye dødstallene etter vaksinerings, de lave dødstallene og lave sykehusinnleggelsestallene for covid19, er det Stop Lockdowns syn at videreføring av inngripende tiltak som dette ikke er forholdsmessig.

Forslaget er særlig problematisk idet det reiser en rekke uavklarte spørsmål om forholdet til menneskerettighetene og Grunnloven. Som høringsnotatet er inne på, utfordrer inngripende tiltak sentrale rettigheter i nasjonal lov, Grunnloven og menneskerettighetene. Som vi har sett tidligere under pandemien, i tråd med det Koronakommisjonen konkluderte med, har vurderingene av grunnleggende rettigheter vært for dårlig.

Forslaget ser på dette punktet ut til å bygge på at de nærmere vurderingene av forholdet til grunnleggende rettigheter skal skje ved den nærmere vedtakelsen av tiltakene. Slike

vurderinger har imidlertid ikke blitt gjort i tilstrekkelig grad tidligere. Det gir stor grunn til å frykte at de vide hjemler som her gis, vil føre til store og inngripende vedtak, uten tilstrekkelig utførlige forholdsmessighetsvurderinger.

Etter Stop Lockdowns syn er det særlig vurderingene av smittevernstiltakenes virkning holdt opp mot skadevirkningene som har vært svak. Myndigheten har iverksatt en rekke tiltak med liten eller ingen kunnskap om hvordan de kan forventes å virke. Samtidig mener Stop Lockdown at skadevirkningene av tiltakene jevnt over har blitt ignorert.

Stop Lockdown mener derfor at forslaget ikke bør vedtas.

3 KOMMENTARER TIL DE SENTRALE PUNKT I HØRINGEN

3.1 Smittesituasjon og behovet for beredskap

Som det pekes på i høringsnotatets punkt 2.2, er smittevernstiltakene i hovedsak opphevet, og i er i en normalsituasjon.

Stop Lockdown deler imidlertid ikke høringsnotatets oppfatning om at det er behov for ekstraordinære beredskapshjemler, for tenkte hypotetiske utviklinger av smittesituasjonen.

Departementet peker på at tiltak forslaget gir forskriftshjemmel for «kan [...] ha stor betydning» hvis det oppstår nye varianter av covid-19.

Som det fremkommer i FHIs anbefaling, vil imidlertid tiltak som dette ha mindre effekt i en befolkning hvor befolkningen har utviklet robust beskyttelse mot alvorlig sykdom, se FHI 15. februar 2022 oppdragsbesvarelse 629 s 5 og s 7. FHI uttaler her blant annet på side 5:

Det vil også ha mindre effekt med en variant som er enda mer spredningsvillig enn omikron. En slik variant vil raskt smitte hundretusener eller millioner, og da gir det lite tilleggsnytte å sette noen tilreisende i innreisekarantene på hotell.

Tiltaket er også mindre nyttig i en befolkning som etter hvert har robust beskyttelse mot alvorlig sykdom, uansett variant.

Det gjelder særlig all den tid de iverksatte tiltak etter FHIs oppfatning har vist seg å ha liten eller ingen effekt, se samme sted:

Erfaringen med tidligere varianter (alfa, delta og omikron) er at de blir dominerende i alle europeiske land omtrent like raskt, uansett hvilke tiltak landene iverksetter for å forsinke importen. Med omikronvarianten ble det iverksatt krav til karantene på karantenehotell med hjemmel i § 4-3 andre og tredje ledd, men det er vanskelig å se at det hadde noen særlig effekt sammenliknet med land som ikke hadde slik ordning.

Behovet for beredskap ved å beholde av ekstraordinære inngrepshjemler må videre holdes opp mot erfaringene vi har gjort oss om hvordan inngrepshjemlene har blitt brukt.

Ved vedtakelse av hjemlene for forskriftsvedtak, forutsettes det at vurderingen av forholdsmessighet og grunnlovsmessighet gjøres ved vedtakelsen av selve forskriften.

I praksis har vi midlertid sett at de vurderinger som ble gjort ved implementering av forskriftene, ikke var tilstrekkelig gode. Det er ikke tvil om at tiltak som vil iverksettes med grunnlag i disse hjemlene, vil utfordre sentrale rettigheter i nasjonal lov, Grunnloven og menneskerettighetene. Som vi har sett tidligere under pandemien, i tråd med det Koronakommisjonen konkluderte med, har vurderingene av grunnleggende rettigheter vært for dårlig. Myndighetene har i liten grad publisert forsvarlige begrunnelser, både rettslig og medisinsk, for tiltakene. Stop Lockdown mener at det også har vært nektet tilgang til relevant tallmateriale. Samlet sett gjør manglende begrunnelser og manglende tallmateriale det vanskelig å overprøve og å utfordre myndighetenes beslutninger.

Det gjelder videre særlig fordi myndighetene i liten grad har hatt fokus på å innhente kunnskap om skadevirkningene av smitteverntiltak, og heller ikke har vektlagt slike skadevirkninger i tilstrekkelig grad. Det må etter Stop Lockdowns syn legges til grunn at skadevirkningene som følge av nedstengningstiltak er betydelige. Det gjelder både på samfunnsplan og for den enkelte borger.

Nedstengningstiltak har blant annet omfattende økonomiske konsekvenser. Det har ført til en betydelig økning i arbeidsledigheten, stort fall i BNP og handelsoverskuddet, betydelig nedgang i turistnæringen både hva gjelder reisevirksomhet og hotellovernatting, høy økning av gjeldsgraden og stor forventet økning i konkurser.

Nedstengningstiltak har videre betydelige konsekvenser for befolkningens psykiske og fysiske helse. Tiltakene har medført betydelige psykiske konsekvenser, herunder doubling i selvmordshenvendelser, økt narkotikabruk blant unge, økt pågang av unge med alvorlige psykiske lidelser, og kraftig økning i angst og depresjoner blant voksne.

Tiltakene har også medført betydelige sosiale problemer, særlig for barn og unge. Det ha vært en kraftig økning, 36% i vold mot barn. Barn og unges utdannelsen har blitt satt på vent, det har blitt brukt ufaglærte i utdannelsen, kvaliteten har generelt sett gått ned, og motivasjonen blant barn til å gjennomføre utdanningstiltak har videre falt. I lys av det vi vet om langtidsvirkninger av slike problemer blant barn og unge, vil skadevirkningene på dette feltet bli store og langvarige.

Behovet for beredskap ved å beholde av ekstraordinære inngrepshjemler må også sees i lys av den risiko covid-19 representerer.

Det vises til at andre sykdommer, slik som influensa, i gjennomsnitt krever cirka 900 dødsfall årlig i Norge, og for 2017/2018 ble det estimert rundt 1400 influensarelaterte dødsfall, i 2016, 1700 døde. Normaltallene for sykehusinnleggelser ligger mellom 3000 og 8000 pr sesong, se <https://www.fhi.no/nyheter/2018/rekordmange-influensasyke/> (lest 6. mai 2021).

Til sammenligning har FHI fra februar 2020 og frem til 20. februar 2022 – over en toårsperiode – registrert 1596 dødsfall som kan knyttes til covid-19. Som FHI selv påpeker ikke nødvendigvis er sikre tall, ettersom det ikke alltid er mulig å skille om pasienten har dødd *av* eller *med* covid-19, se Situasjonsrapport Covid-19 uke 7 s 16. For kontekst kan det pekes på at for tiden er medianalderen på døde som følge av covid-19 85 år, se samme sted. På samme tid var forventet levealder i 2020 i Norge 84,9 år for kvinner og 81,5 år for menn.

Samlet gjennom pandemien har det vært innlagt 8915 personer med covid-19 som hovedårsak frem til samme dato, se Situasjonsrapport Covid-19 uke 7 s 9, altså innenfor normalt spenn hva gjelder sykehusinnleggelse.

Etter Stop Lockdowns syn har smittevernmyndighetene bygget på modeller som overvurderer både smittepotensiale og risikoen for dette. Stop Lockdown mener det har vært kommunisert ut en rekke svært høye potensielle smittetall, uten at myndighetene hverken har faktisk grunnlag for at smitten er så høy, eller har tilstrekkelig faglig grunnlag for å bruke modeller for smitteutvikling. Dette har medført at tiltak har blitt innført, etter Stop Lockdowns syn, har vært bygget på feilkalkulert tallmateriale.

Samlet sett innebærer den lave risikoen for at smitten skal utvikle seg, manglende eller usikker effekt av tiltakene, store negative virkninger av tiltakene, samt lav risiko for alvorlig sykdom ved covid-19, etter Stop Lockdowns syn at behovet for å videreføre ekstraordinære tiltakshjemler ikke lenger er til stede.

3.2 Kommentarer til punkt 3 – forlengelse av forskriftshjemler for isolering, smittekarantene og testing

Stop Lockdown er uenig i vurderingene som fremkommer i høringsnotatet punkt 3, og mener lovforslaget på dette punkt ikke bør vedtas.

Hva gjelder punkt 3.1, vil det pekes særlig på at høringsnotatet synes å legge opp til en forståelse av dagens lovhjemmel, foreslått videreført, som gir myndighet til å fastsette nær sagt hvilken som helst form for ulike former for begrensninger under isolasjon og karantene. Herunder er det ingen avgrensninger i lovforslaget om når, hvor, hvordan eller hvor lenge isolasjon eller smittekarantene kan fastsettes.

Etter Stop Lockdowns syn er det ikke forenelig med grunnleggende demokrati- og rettsstatsprinsipper at så omfattende myndighet overføres til forvaltningen. Det gjelder særlig all den tid det behov for hjemlene, tiltakenes begrensede effekt, og den risiko som pekes på av departementet, er av usikker karakter. Hvordan en fremtidig utvikling i en pandemi vil se ut, vet vi ikke.

Forslaget er særlig problematisk fordi det ikke drøfter svakheter ved strategien om testing. Stop Lockdown vil peke på at det er betydelig usikkerhet knyttet til en del av testene som brukes. I enkelte tilfeller vil særlig hurtigtester kunne være misvisende, og eksempelvis ha høy andel falske positive. En slik falsk positiv test medfører store belastninger både på den enkelte og på samfunnet som helhet. Det samme gjelder når vi ser, som FHI peker på, at

strategien med testing, isolasjon og karantene er mindre effektiv der smittsomheten er svært høy, som nye virusvarianter må antas å være for å fortrenge dagens.

3.2.1 Kommentarer til høringsnotatets punkt 3.3 – departementets vurderinger

Etter Stop Lockdowns syn, er den terskel som departementet legger til grunn for at det skal ansees å være behov for hjemler som dette, for lav.

Det vises særlig til notatets side 9 tredje avsnitt, der departementet peker på at det er en «mulighet» for at det «kan bli» behov for hjemlene. Departementet peker videre på at det «kan komme» virus som skaper et behov for tiltakene.

I FHI's notat s 7 peker imidlertid FHI på at karantene «vil ha mindre effekt» for virus som er mer spredningsvillig, og at tiltaket er «mindre nyttig». Om hvor aktuelt det er å bruke tiltaket, er FHI's konklusjon at det «ikke er mulig å avskrive muligheten» for at tiltak som dette skal være ønskelig.

Etter Stop Lockdowns syn tyder dette på at det er svært lite behov for å videreføre hjemler som dette. I lys av de innsigelser som retter seg mot å videreføre slike hjemler, jf punkt 2.1 ovenfor, mener Stop Lockdown at videreføring av hjemlene ikke er et forholdsmessig tiltak.

Det gjelder særlig når departementet peker på hva departementet mener skal være terskelen for når slike midlertidige hjemler kan oppheves: i notatets side 9 sjette avsnitt uttaler departementet at det vil være «hensiktsmessig» å videreføre hjemlene inntil pandemien «ikke lenger utgjør noen fare for befolkningen».

Etter Stop Lockdowns syn, viser departementets begrunnelse her til fulle hvor problematisk tilnærmingen til offentlige myndigheter er.

Det vil alltid være en form for normal-risiko i samfunnet. Det gjelder både alminnelige sykdommer, som vanlig influensa, samt mer ekstraordinære forhold, som større pandemier. Slik situasjonen er i Norge i dag, er det vanskelig å se at covid-19 representerer noen betydelig større fare enn dette normal-nivået.

Hvis vi skal beholde de ekstraordinære hjemlene inntil det ikke lenger foreligger «fare», vil vi aldri komme oss ut av unntaks-situasjonen. Vi må finne et mer forsvarlig nivå for å balansere samfunnsrisiko opp mot kostnader og skadevirkninger av smittevernstiltak.

4 KOMMENTARER TIL PUNKT 4 – FORLENGELSE AV FORSKRIFTSHJEMLER FOR OPPHOLDSSTED UNDER INNREISEKARANTENE

Stop Lockdown er uenig i vurderingene som fremkommer i punkt 4, og mener forslaget ikke bør vedtas.

Stop Lockdown mener det utgangspunkt departementet tar, om at innreisekarantene har vært et viktig tiltak for å bremse importsmitte, er feil. Det vises særlig til FHI oppdragsbesvarelse 629 s 5, hvor det pekes på at slike tiltak «kan ha hatt noe for seg» der en liten del av befolkningen har utviklet immunitet og virusvariantene er mindre smittsomme. De generelle

erfaringene fra pandemien trekker imidlertid i retning av at det ikke kan sees noen effekt av selv svært inngripende tiltak, se samme sted

Erfaringen med tidligere varianter (alfa, delta og omikron) er at de blir dominerende i alle europeiske land omtrent like raskt, uansett hvilke tiltak landene iverksetter for å forsinke importen. Med omikronvarianten ble det iverksatt krav til karantene på karantenehotell med hjemmel i § 4-3 andre og tredje ledd, men det er vanskelig å se at det hadde noen særlig effekt sammenliknet med land som ikke hadde slik ordning

Når det er tale om mer smittsomme virusvarianter, og andelen av befolkningen som har vært utsatt for smitte/vaksine er høy, peker FHI selv på at det er lite sannsynlig at hjemmelen for oppholdssted under innreisekarantene skal være et aktuelt virkemiddel. FHI peker for det første på oppholdssted under innreisekarantene har liten effekt, den gruppen som rammes av tiltaket med liten grad av sannsynlighet er smittet, og befolkningen har utviklet relativt stor grad av robusthet mot smitte.

Samtidig peker FHI på at det er tale om svært inngripende tiltak, som rammer den enkelte hardt.

Departementet ser ut til å være enig med sine fagetater om at det er mindre sannsynlighet for at det vil bli ansett å være behov for innreisekarantene. Stop Lockdown mener imidlertid departementet i for liten grad trekker konsekvensene av sin oppfatning om at dette er lite sannsynlig, når departementet allikevel mener at hjemlene skal videreføres.

Departementets vurdering på side 12 ser i stor grad ut til å bygge sin begrunnelse for forslaget om videreføring av hjemmelen på at det er uheldig å planlegge å basere seg på andre unntakshjemler, samt at Stortinget vil få mulighet til å behandle videreføringen av hjemmelsgrunnlaget.

Etter Stop Lockdowns syn, kan ingen av begrunnelsene gi grunnlag for videreføring av hjemmelen i smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd.

For det første stiller Stop Lockdown seg sterkt kritisk til at departementet ser ut til å legge til grunn at det er uproblematisk å anvende unntakshjemmelen i smittevernloven § 7-12 i tilfeller som skisseres. Stop Lockdown vil advare mot en formålsutglidning, hvor hjemler som dette, ment for ekstreme situasjoner, tas i bruk for å håndtere eventuell smitteøkning som kunne og burde vært håndtert ved alminnelig god beredskap, herunder i helsevesenet.

Hva gjelder departementets vektlegging av at Stortinget får behandlet hjemmelen, mener Stop Lockdown at dette overhode ikke kan tjene som argument for å videreføre bestemmelsene. Etter Stop Lockdowns syn er de aktuelle lovhjemlene svært vage, og gir nærmest fritt spillerom for forvaltningen til å vedta svært inngripende tiltak, med liten eller ingen direkte demokratisk forankring. Når de foreslåtte hjemlene er så vide, får Stortinget således i liten grad mulighet til å oppstille reelle rammer rundt forvaltningens maktutøvelse.

«Forankring i Stortinget» er derfor etter Stop Lockdowns syn på ingen måte noe som kan gi grunnlag for å vedta en forlengelse av så vage hjemler som dette.

5 OM FORHOLDET TIL SMITTEVERNLOVENS PRINSIPPER

Etter Stop Lockdowns syn er departementets forslag ikke i tråd med prinsippene for smittevernloven.

Etter smittevernloven § 1-5 skal tiltak som iverksettes være basert på et klart medisinskfaglig grunnlag, være nødvendig og være tjenlig etter en helhetsvurdering. Selv om det i lovs form kan oppstilles unntak fra dette lovskravet, bør også midlertidig lovgivning vurderes utifra disse prinsipper i lovgivningsprosessen.

Etter Stop Lockdowns syn er det klart at det foreliggende forslag ikke oppfyller noen av kravene i smittevernloven § 1-5.

Hva gjelder det medisinskfaglige grunnlag, fremholder fagetatene selv at det er i liten grad er hensiktsmessig med en videreføring, at tiltakene har liten positiv virkning, og at de er svært inngripende.

Hva gjelder nødvendighet, er heller ikke det vilkåret oppfylt. I dette vilkåret ligger det et krav om at smittevernstiltak ikke skal være mer inngripende enn nødvendig, og heller *ikke gis virkning lenger enn nødvendig*. Slik smittesituasjonen er i dag, er det ikke behov for tiltak som dette i Norge. Om situasjonen skulle forandre seg, må etter Stop Lockdowns syn dette vurderes på nytt gjennom demokratiske prosesser, og ikke overlates til forvaltningens skjønn.

Etter Stop Lockdowns syn mangler forslaget faglig grunnlag. At det foreslås inngripende tiltak uten faglig støtte, svekker i stor grad tilliten til myndighetenes håndtering av covid-19. Vi er nå på et stadium hvor det foreligger god kunnskap om virkning av ulike tiltak. Dette bør sette strengere og strengere krav til myndighetenes faglige grunnlag. Å viderefører og utvide lovbestemmelser som gir hjemler for å fatte inngripende tiltak, med store potensielle skadevirkninger, uten at det kan påvises hverken behov eller positiv effekt av tiltaket, må unngås.

6 OPPSUMMERING AV KRITIKKEN MOT FORSLAGET

Samlet sett innebærer de overnevnte forhold at forslaget i høringsnotatet etter Stop Lockdowns syn ikke bør vedtas. Det gjelder særlig i lys av statens forpliktelser etter Grunnlov og internasjonale menneskerettighetskonvensjoner, samt prinsippene i nasjonal lovgivning.

Tiltak som har blitt iverksatt mot covid-19 har vist seg å være svært inngripende i grunnleggende rettigheter. Det er iverksatt på svakt faglig grunnlag, og har vist seg å bli opprettholdt lenger enn det er grunnlag for.

Dette tilsier at man skal være svært tilbakeholden med å godta ytterligere forlengelser av hjemler for inngrep. Det gjelder særlig hjemler med uklare rammer og med lite klare retningslinjer for utøvelse av myndighet under hjemmelen. Konsekvensene av vedtakelsen av forslaget være langtrekkende og vanskelig å forutse, i lys av at vi ikke kjenner hvilken utvikling det vil være i smittesituasjonen fremover.

Forslagets vurdering av hensiktsmessighet og forholdsmessighet er særlig svakt. Dette er en naturlig følge av at forslaget til lovhjemmel har så uklare rammer. Det innebærer allikevel at sentrale vurderinger ikke er foretatt. Avveiningene mellom motstridende hensyn er ikke forsvarlig gjort, og forslaget vil gi loven lite demokratisk legitimitet.

Forslaget er spesielt problematisk i lys av det manglende faglige grunnlag for forslaget. Ikke engang statens egne fagmyndigheter er positive til forslaget. Det er tale om ekstremt inngrepene tiltak, som har stort potensiale til å skape sosial konflikt og svekke tilliten til myndighetene. Dette innebærer at kravene til faglig grunnlag om noe må settes høyt. Når det faglige grunnlaget for tiltaket mangler fullt ut, kan et tiltak som dette ikke vedtas.

Stop Lockdown mener at det i den nåværende situasjon ikke har behov for smittevernstiltak overhodet. Det er liten risiko ved sykdommen i dag. Risikoen kan på ingen måte oppveie den betydelige belastningen smittevernstiltak har. Norge må ta sikte på å returnere til en normal hverdag så snart som mulig.

Etter Stop Lockdowns syn må de ekstraordinære hjemler for smitteverntiltak oppheves umiddelbart.

Med vennlig hilsen
ELDEN ADVOKATFIRMA AS

John Christian Elden (H)
advokat